

kan have en ikke ubetydelig Fremtid. — Jeg skal sluttelig tillade mig at bemærke, at det har undret mig lidt, at man ikke har taget lidt stærkere fat paa en anden Kant. Der er jo blevet antydet en hel Del Bestemmelser, saaledes et egentligt Produktionsforbud, som i allerhøieste Grad vilde komme til at gaa ud over de Usthyldige, om jeg saa maa sige, men man har kunnet faae fat paa andre Bestemmelser, som virkelig kunne ramme de Styldige, og som jeg derfor gjerne saae bleve truffene. Jeg synes saaledes, det var heldigt, ikke alene at bestemme, at der skal hænges et Uddrag af hele Loven om Margarine i Meierierne, for at Tyendet kan se, hvilken Fare og Straf det udsætter sig for ved at være delagtige i nogen bedragerisk Handling der, men jeg mener ogsaa, at man burde gaa videre paa denne Vej. Det Bedste vilde vist være, hvis man overhovedet forbyder Anvendelsen af Margarine i Meierier. Jeg veed nok, at man vil sige, at saa kan man jo ikke forfalste det, men for mig staar det ikke ganske klart, hvorfor det skal være tilladt at forfalste det, naar det ikke skal være tilladt at forfalste Smør. Skald man imidlertid blot kunde komme saa vidt, at man forbyder Tilstedeværelsen af Margarine og Smør i samme Meieri, saa vilde der derved i mine Dine være naaet en ganske anden Sikkerhed end ved mangfoldige af de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, eller som ere foreslaaede eller antydede fra anden Side.

Judenrigsministeren (Inger Slev):

Saa, at Interessen for dette Lovemne er steget, blev jo allerede konstateret ved 1ste Behandling og er bleven bekræftet i Dag. Jeg kan strax sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) i (Stemmer: Hør!) — ja, jeg maa da vel have Lov til at være enig med det ærede Medlem — jeg kan være enig med det ærede Medlem ikke i Alt, hvad han udtalte, men deri, at hvis der var Tale om et Lovgivningsemne, det ikke hastede med, saa ere Anstuelserne blevene saa divergerende her i Løbet af et Aar, at det nok kunde være Grund til at se Tiden lidt an. I Hjør, da jeg tillod mig at forelægge ganske det samme Lovforslag som dette, et Lovforslag, som jeg tror er godt, og som jeg vil ønske at se vedtaget uforandret, det ville alle Parter kunne være tilfredse med (Afbrudelse) — ja, jeg maa jo dog have den Mening, og jeg tillader mig at hævde det Rigtige deri — saa vandt det meget lidt Tilslutning ved 1ste Behandling og i Udvalget endogjaa slet ingen. Der var et æret Medlem, som nu er Mindretal,

det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard), som sluttede sig til en enkelt Paragraf, men forresten var det thyndt med Tilslutningen. I Aar gaar det jo aabenbart noget bedre. Der er endog nogle, som nok have Lust til at gaa længere, end jeg har tilladt mig at foreslaa. De have vel ikke foreslaaet det, men det kan gjerne være, at de kunne komme til det med Tiden, hvis det ikke lykkes at blive enige i Aar. Jeg lægger nemlig nogen Vægt paa, at vi saae den Lov gennemført i Aar, netop fordi det er et Forhold, som det haster med at faae ordnet. Det er Noget, som vi kunne se Allesammen, at vi trænge til en Ordning af disse Forhold; faae vi ikke det nu, er der Ingen, der kan sige, hvorledes vi komme til at staa om kortere eller længere Tid; at vi komme ind i forfusede og mislige Forhold her hjemme med vor Afsetning i Udlandet, kunne Alle se. Jeg skal ikke gaa dybt ind i almindelige Betragtninger — vi vare jo mange Dage inde derpaa ved 1ste Behandling — men jeg vil dog tillade mig at gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, at det eneste økonomiske Omraade, hvor vort Land har en toneangivende Stilling i Udlandet og navnlig i England, er dette; det skulde de Herrer tage sig i Agt for at røkke ved, og det gjøre De, hvis De stille en Forbrugsinteresse, som ingenlunde er til Stede i det Omfang, man tror — jeg siger ikke, at den ikke er til Stede, og at den ikke skal varetages, men den er det ikke i det Omfang, man tror — ligesaa høit som og lige med denne meget væsentlige Interesse for hele Landets Økonomi. Thi det kan ikke nytte at sige Andet: Hvis man tilføjer vor Smørproduktion Udviklingsaar, saa har Landet lidt et Knæk; det har Ingen modagt, ogsaa den ærede Ordfører erkjendte det tilfulde. Den ærede Ordfører tror ikke, det vil ske med de Forslag, han er Ordfører for; jeg tror det, det er Forskjellen mellem os. Jeg siger, at jeg ønsker i høi Grad en Lov herom gennemført, men naturligvis en Lov, som jeg anser for brugbar, og hvis det skulde blive vedtaget og gennemført, som den ærede Ordfører tager Ordet for, altsaa Forslaget af Fleertallet i Udvalget, saa vil jeg ikke anfse den derved fremkomne Lov for brugbar. — Der er visse Hovedbestemmelser, som den ærede Ordfører og alle de andre ærede Talere have nævnt, og jeg skal ogsaa tillade mig at nævne dem, men skal jeg stille dem i Række, bliver Rækken akkurat den omvendte af den, den ærede Ordfører stillede op. Jeg siger: Først § 7, Farven, uden den kan det ikke nytte at vedtage en Lov. Dernæst § 6; der har et Mindretal stillet Forslag om nogle imødekommende Regler, som jeg